

PÖSTYÉNI UJSÁG

Előfizetési díjak :
 Egész évre . . . . 14.— kor.
 Félévre . . . . 7.—
 Negyedévre 3.50
 Egyes szám ára . . . —30 fill.

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap

TELEFON : 43.

Megjelenik hetenkint
 egyszer: hétfőn reggel.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Erzsébet út (Hidak közt)

A tizenkettedik óra.

Pöstyén, március 20.

(fs.) A napokban a következő, nyilván az igazságügyminiszter által sugalmazott hír jelent meg a fővárosi napilapokban:

Igazságügyi reformok. Közvetlenül a költségvetési vita után Székely Ferencz igazságügyminiszter be fogja nyújtani a polgári perrendtartás életbeléptetéséről szóló törvényjavaslatot, mely a fontos rendelkezések hosszú sorát fogja tartalmazni. Ennek a keretén belül nyer majd megoldást az új és áthelyezés alá kerülő törvényszékek és járásbiróságok kérdése is; e körül már hónapok óta folynak a versengések és csatározások az egyes városok, illetve községek között . . .

Ez a hír, a maga lakonikus rövidegében nekünk pöstyénieknek többet mond, mint akár egy hat hasábos, dörgedelmes, élénken kiszinezett vezércikk. Megtudjuk belőle elsősorban, hogy az új járásbiróságok ügye égetően aktuálisvá vált, hogy azok szervezése csak rövid néhány hét, talán csak napok kérdése s hogy elérkezett a tizenkettedik óra, melynek kísérteties kongása fülünkbe dörög: Cselekedjétek! De fülünkbe dörög azokat a vétkes mulasztásokat is, melyeket a járásbiróság ügye körül évek óta elkövettünk. Mert mi más, mint vétkes mulasztás, hogy az évekkel ezelőtt nagy garral megindított mozgalom bünös közömböségünk folytán teljesen ellaposodott, elaludt. Mintha annak a mesebeli városnak az átka nehezedett volna reánk, melynek lakosait gonosz szellemek 100 esztendő, lidérces álmra kárhoztattak. Ebből a bűvös, sorvasztó, testet-lelket ölö álomból ráz fel bennünket a tizenkettedik óra vésszes kongása. S ha a hosszantartó tunyaság és henyéles folytán napfénytől elszokott szemünkből kidörzsöljük az álomot, megdöbentő jelenségeket tapasztalunk. Jelenségeket, melyek oly szomorú képét adják fürdőhelyünk közgazdaságának, hogy Jeremiás próféta méltó utódja legyen, aki ezeket a siralmas állapotokat tolla hegyére veszi. Iparunk nincs, kereskedelmünk nulla, piacunk si-

vatag, melyben egy-két kofa légy-lepte gyümölcshalmaza a szomjuhozva keresett óázis.

Hogy mindennek mi köze a járásbirósághoz? Megmondjuk. Valamint minden valamirevaló, konszolidált állam ipara és kereskedelme a vámsorompókon kívül eső területekre gravitál, ott keresve, még véres háboruk árán is, termékeinek piacot, azonkép egy város vagy község ipara és kereskedelme abban az arányban fog felvirágozni, amely arányban az illető város vagy község középpontja a körülötte elterülő helységeknek. És pedig középpontja nem pusztán földrajzi értelemben, hanem és főleg intézmények tekintetében. Ily intézmények — a perifériákról lévén szó — elsősorban a járásbiróságok, a melléjük rendelt telekkönyvi hatóságok és az adóhivatalok, ahol nap-nap után akad ügyes-bajos dolga a környékbeli embernek, aki ilyenkor szerzi be esetről-esetre felmerült szükségletét, legyen az most egy pár

A „PÖSTYÉNI UJSÁG” Tárcaja.

KÜZDELEM A BOLDOGSÁGÉRT.

Írta: Erdőssy Vilmos.

Révdobossyék kástélyának verandáján, mely a széles bükk és hársfasorok által szegélyezett pompás angol kertre nyílt, Révdobossy Gizella, a durgazdag gyáros és fődbirtokos egyetlen szép és ifjú leánya és Lajoskőy Béla a huszas huszárok kapitánya ültek.

Alig-alig váltottak szót, csak merően néztek egymás szemébe, mintha szempilláik rezgéséből, szemük sóvárgó tekintetéből, mélységes sóhajaikból, szívük hangos dobogásából akarták volna egymás gondolatait kitalálni.

A parkövezte hatalmas fák magas lombkoronái sajtásterüen suttoztak a felső légréteggel, melybe büszkén nyultak fel. E suttozásba édes visszhangként vegyült bele a parkon végigfutó erdei csermely vig csevegése. Méla akkordként kísérte ezt a szerelmes pár előtörő bus sóhaja, egy párja-vesztett vadgalamb szerelmes bugása, s az imboldyogó, csacska szellő kellemes susogása.

A szerelmes pár éltető balzsamként, jóleső örömmel szívta magába a park sokszínű virágainak kelyhéből kiömlő, megrészegető illatot. Irigyelve nézték az aranyos pillangókat és zümmögő bogarakat, amint játszi kedvvel virágról virágra kergették egymást.

A hosszú, néma csendet a kapitány szakította félbe. Édesen magához ölelte szerelmesét, és csöndes, alig hallható, töredező, szinte fűdöklő hangon sugta annak fülébe:

— Ne ábrándozzunk tovább, hiszen az ábránd mit se jelent. Az olyan, mint a sóhaj, vagy mint a mosolygás. Jön, megy, egyik a másik után. Csak kergetik egymást, nincs megnyugvásuk sehol. Tegnap a szíven, ma az ajkon, holnap már a mult emlékei között.

— Igaza van. Mindazonáltal jól esik ábrándozni, gondolkodni, tépelődni. Ábránd és remény nélkül ugyan mi lenne a kétségbeesett emberekből? . . . Most is épen azon töröm az agyamat, hogy ugyan mit vétettünk mi Isten és az emberek ellen, hogy a boldogság minden lépten az arcunkba nevet, s az élet titokzatos esélyei között csak a bánattal, a jajjal, a keserűséggel kell találkoznunk.

— Lássá, én el voltam készülve atyja ellenállására. Egy olyan ember, ki annyi mindenen ment keresztül, a ki olyan bilincsekbe verte a szívét, mint én, mindenkor el van készülve a meglepetésekre. Azt is tudtam, méltánylom is, hogy az ilyen nagy üzlet- és pénz-ember mint ő, olyan vót akar, ki ért gyárainak, birtokainak vezetéséhez.

— Mind igaz. De számolnia kellene egyetlen leánya szívével is.

— Ezen se csodálkozzon. Édes anyja s bátyjának tragikus halála fásulttá tette szívét, s mig őnt zárdába adta, bánatában a munkában keresett feledést.

— Jó, de hát leányát csak nem akarja szerencsétlenné tenni s önmagának egy újabb bánatot okozni? Azt se mondhatja, hogy őnt az érdek vezette hozzánk, mert hiszen, ha az a baleset nem történik a hadgyakorlaton, talán soha hirünket se hallotta volna. Házunkba is ő hozatta.

— S ápolgatott olyan gonddal, a milyenben sehol se részesültem volna. Másutt talán fel se gyógyulok. Bár inkább el is pusztultam volna, — tört ki a száadosból a visszafojtott keserűség. Hangjának részvétgerjesztő rezgése, lángoló arca, kifejezésdus szemeinek játéka, melylyel szavait kísérte,

csizma, ködmön, kalap, vagy akár sarló, lószerszám, kocsirúd stb. A kosztolányi asszony pedig a ki eddig urával együtt Galgócra járt, a megváltozott viszonyok folytán megint csak urával együtt Pöstyénbe szokik s termékeit: vaját, hüvelyeseket, mákot, diót, stb. itt fogja értékesíteni s az itt keresett pénzt megint csak helybeli kereskedőknél, tehát itt fogja lisztre, szövetre, kendőre stb. átváltani.

Látjuk tehát, mily nagyszerű perspektívát nyit a járásbíró-ság kérdésének megoldása. Alig akad fürdőhelyünkön ember, legyen az kereskedő, iparos, diplomás ember, vagy magánzó, akinek nem állana érdekében a járásbíró-ság megvalósítása. A feladat megoldását nagyban megkönnyíti az a körülmény, hogy a járásbíró-sághoz jogunk van, amint azt a miniszteriumban fekvő akták és kimutatások kétségtelenül bizonyítják. Az elvek, melyek az engedélyezés körül érvényesülnek, szintén a mi javunkra billentik a mérleget. Így nevezetesen az, hogy községünk főszolgabírói székhely, valamint azon körülmény is, hogy szeptemberre megnyílik a polgári iskola; utóbbi azért van nagy kihatással a járásbíró-ság ügyére, mert a

miniszterium, nagyon helyesen, azon nemes elvtől vezéreltetve, hogy az amugy is szerényen dobtált bírakat és tisztviselőket a gyermekek neveltetése okozta súlyos anyagi gondoktól mentesítse, elsősorban s amennyiben az a közérdekkel összeegyeztethető, oly helyeken kívánja az új járásbíró-ságokat létesíteni, ahol a bírának és tisztviselőknak mód nyújtatik arra, hogy gyermekeiket legalább is serdülő korukig iskoláztathassák.

Igy tehát hírtokában minden követelménynek, minden kívánalomnak, vértelve jogtól és igazságtól, valóban döreség volna továbbra is Pató Pál uram szerepében tetszelegni.

Polgártársak! Pöstyén lakosai! Hozzátok szólunk osztály- és rangkülömbőség nélkül. Fontoljátok meg, hogy iparunk és kereskedelmünk jelen siralmas állapotának sorsa ujjabb évtizedekre meg van pecsételve, ha gyors és elszánt cselekedetre nem állunk össze. Viszont rózsás ködben mosolyog felénk a jövő, ha tnyaságunk, közömbösségünk és élhetlenségünk koloncos mezét sutba vágva, mint egy ember talpra állunk, hogy elvitázhatatlan jogainkat és messzekiható érdekeinket megvédelmezzük. A-

lakítsunk gyorsan és sürgősen bizottságot, menesszünk küldöttséget a miniszter elé, ahol kérelmünket föltétlenül meg fogják hallgatni, mert velünk az igazság!

Akarom . . .

Irta: Vissnyovszky Rezső dr.

Akarom, hogy az életed
Boldog legyen,
Akarom, hogy a Sors veled
Csak jót tegyen.
Akarom, hogy ne vétkezzél
Tiszta lelkem!
Akarom, hogy hófehérkém
Maradj nekem;
Tisztább zengő cheruboknál,
Kik az Égben
figyeljék boldogságod
Üdvösségem!
Akarom, hogy tekinteted
Méla legyen,
Mikor bennem egy-egy siró
Nóta terem.
Akarom, hogy szívájdalmat
Sohse érezz,
Bár amikor bús dalt írok
Szívem vérez,
De ez a dal nem neked szól
Hófehérke,
Ne boruljon könnybe szemed
Sohsem érte . . .
Akarom, hogy kis fiamnak

csodás hatással voltak a leányra. Szépséges koromfekete hajfürtjeit csaknem megtépdeste, melle erősen zilált, ajka szőlásra látszott megnyílni, de nem volt ereje szólani, csak reszkető, alabástromfehér kis kezével fogta le a kapitány száját. Nem szólt, de tüzes fekete, lázban égő gyémántszempárjából tisztán ki lehetett olvasni, hogy a gondolatok egész özöne cikázik agyán át, s azt akarta mondani szerelmesének: „Van szived így megbántani engem?” Majd nagy nehezen erőt vett felindulásán s csakhamar kiabálva mondá:

— Igaz, én nem ismerem az életét, nem tudok számolni a lehetőségekkel, de azt érzem, ez nem tarthat soká. Megfeszített idegeim szét pattannak, józan eszem cserben hagy, ha atyám tovább is ellenünk oly fokon áll, hogy egy elhatározó lépést kell tennem vele szemben, mert különben makacs vonakodása elkábit és szédülve zuhanok a kétségbeesés tátongó örvényébe.

— De velem, ugy-e velem? — kérde fuldokló hangon a kapitány.

— Igen, veled, — mondá a leány s még erősebben simult szerelmese ziláló kebelére. S míg ajka először tegezte imádoztját szépséges két szeméből pataként hullottak a gyémántkönnycseppek, melyeknek a szív legelrejtettebb helyén volt a tiszta forrása. Sír, zokogott, olyan keservesen, mint a hogy csak egy szerelméért, boldogságáért minden áldozatra kész leány sirni tud.

A kapitány egy hosszú, izzó, forró csókkal köszönte meg szíve választottjának hozzá való határtalan ragaszkodását.

— Csak sirj, sirj. Könyeid sajtó szí-

vemre valósgos gyógybalzsamként hatnak, túlboldoggá tesznek. Ezek a gyémántcseppek az igaz, örökkétartó, tántoríthatatlan szerelem kifejezői. Mennyei üdvben részesülök, amikor e tanubizonyosságot látom. Lásd, hány szerető szívet választanak el durva erőszakkal, még se csüggednek. Reméljük, higyjünk mi is! Az igaz, nem kérkedő, nem számító szerelemnek mégis csak győzni kell! Hidd el, a szenvedések lángtengerében csak erősebb, izzóbb, keményebb lesz a mi nagy szerelmünk is.

— Esküszöm, hű leszek hozzád, mind halálig.

— Ne esküdj. csak a ravasz és álnok emberek szoktak esküdni, mert különben azt hiszik, másként nem adnak hitelt szavainak. Jaj volna nekünk, ha csak akkor hinnénk egymásnak, ha szavainkat esküvel pecsételnék meg. Hiszen az oltár előtt fogadott esküt is milyen kevesen tartják meg.

A leány egy odaadó forró csókkal köszönte meg ezt a figyelmeztetést és jóleső örömmel hallgatta tovább a kapitány szerelmi vallomását:

— Szeretsz, de én is szeretlek kimondhatatlanul, határtalanul. Szeretek szívem minden dobbanásával, lelkem minden atomjával, agyam minden gondolatával.

— Szeretek! De hogy is ne szeretnék, hiszen te vagy az, ki visszaadtál az életnek, ki meggyógyítottad szívem fájó sebéit, ki megtanítottál, hogy a multban hamis bálvány előtt térdeltem.

— Igen, szeretlek! Te vagy, te lesz mindenem! Igen. Benne vagy a levegőben, hajnalpirban, a letűnő nap tűzsugarában, a

felkelő hold halvány fényében, a csillagok milliárdjaiban, a virágok kelyhében a madarak dalában, a szellő suttagásában. Mindent és mindenkor.

— Igen! Szeretlek attól a feledhetetlenül édes pillanattól kezdve, a midőn beteggyamon hosszas lázálomból felébredve tündéralakot, parázkét szemed, piros két arcád, szögfekete hajkoronád megláttam.

— Ne félj! Annak a szivtelen, utálatos asszonynak, első hitvesemnek a képe rég ki van törölve a szívemből. A veled töltött pár év mulva minden jó-rossz emléket egy szempillantásra elpusztította szép szemeidnek jószág tekintete. Ellenállhatatlanul adtam át magam lényed bűvös varázsának. Ha gondolok is néha reá, s a fájó multa, az csak olyan undorító, kellemetlen érzés, mint a milyet egy-egy csunya, lázálom kelt az emberben s a melynek még az emlékéitől is szabadulni kívánunk.

E vallomástétel alatt még szorosabban ölelték át egymást, s egy egész csókalmazzal pecséték meg vállomásaikat, szerelmüket.

— Köszönöm, köszönöm, hogy megnyugtattál. Látom, te jól tudsz szívemből, agysejteimből is olvasni. Nem tagadom, néha gondoltam én is arra, vajjon nem jön-e majd egy utálatos pillanat, melyben annak az asszonynak emléke megzavarja a mi üdvözítő boldogságunkat.

— Ne félj, az ő emléke már jól el van temetve. S ha a mult visszatér is egy futó pillanatra, az csak olyan, mint a halottaiból visszatérő árny kísértése, mint a bagoly huhogása, nincs mit félni tőle.

Mondd el néha,
Mért volt az én szemem mindig
Könnyes, méla . . .
Mondd meg neki, hogy az élet
Almimba üdvösséget
Sohasem csent . . .
De mégse, ne szólj neki, ne
Most alszik . . . csend . . .
Holdsugáros tündérmese
Fonja körül . . .
Ne sirassa meg azt, minek
Most úgy örül.
Akárom, ó ne szólj neki
Soha róla,
Ne legyen ő gonosz álmok
Álmodója . . .
Hátha kőszá költő lelkét
Örökölte;
Akárom, hogy titok legyen
Ő előtt,
Hogy a kikre babérfalomb
Majolt lágyan,
A költészet koldusai
Valahányan . . .

Mig a szerelmesek saját bajaikkal tépelődtek, hatalmas égiháború közeledett. Az egész természet a légnyomástó hatása alatt görnyedezett, a madarak rettegve szeldesték a levegőt. Hatalmas menydörgés remegtette meg a mindenséget. A kénszintű, félelmetes fellegek mélyen alant usztak és csaknem éjjeli-sötétséget támasztottak. Csak a szűnes-szüntelen szerte cikázó villámok vakító fénye világított bele a sötét légbe. Ember, állat, növény remegett a természet félelmetes működésétől, — csak ők vették alig észre.

Csoda ez? Hiszen az ő szívök vihara alighanem nagyobb volt a természet viharánál. Már pedig azok, kik mély lelki szorongattatást, életlő bánatot éreznek szívök, lelkökben, azoknak feltétlenül vigaszul szolgál a természet vad tombolása, mely sokszor túlhaladta a lelkek nyugtalan gyötrelmes vergődését is.

Csak akkor lettek figyelmesek a természet félelmetes, vad játékára, amikor a vihar már teljes erővel megkezdte dühöngését. Vad haraggal tépdeste a hatalmas fák koronáit, meghajlása kényszerítette a büszke tölgyeket, csörtetve tördelé a gyöngébbeket. Vad ordítással sivitott végig a park pompázó virágágyain, kiméletlenül megtépázta a gyenge, hajlékony virágszálakat.

Egyetlen szó, egyetlen sóhaj nélkül szorosán egymáshoz simulva nézte a szerelmes pár most már a természet e vad, fékezhetetlen háborgását, nagyszerű forradalmát.

Szemlélődésükben az inas zavarta meg őket. Jelentette a leánynak, hogy atyja óhajt velők beszélni.

— Elértünk tehát életünk legválságosabb, egyben legmagasztosabb fordulópontjához, — mondá a kapitány. Legyünk erősek. Ha győzünk, sirigtartó boldogság lesz jutalmunk, ellenben ha veszítünk, jaj a mi szegény, sziveinknek.

— Ne félj! Erősek leszünk. Győzni fogunk, mert győznünk kell!

Megcsókolták egymást és beléptek Révdobosy dolgozószobájába.

HIREK.

Matróz és diákkisasszony.

Az álmos, gerinctelen, elmeszesedett dumában, mely a Stolypin által elébedobott falatkákon vegetál nagy skandálum volt a napokban. A szélső jobb oldal egyik padjáról Obrassov vehemensen kikelt a női főiskolai tanfolyamok ellen többek között azt mondva, hogy a forradalom idejében diákkisasszonyok százával följajánkoztak a matrózoknak, hogy azokat a nép ügyének megnyerjék. A bal oldal hevesen tiltakozott s ökleikkel ütötték a padokat. Vajjon volt-e ehhez joguk?

Az orosz ifjúságot nem egy bűn terheli. Meggondolatlanul és minden előkészület nélkül egy hiszterikusan rövid lélekzetű véres és fantasztikus forradalomba sodorta magát, melyben gyerekesen gyöngének bizonyult, csapdába került és csábításoknak nem tudva ellentálni sokan közülük árulokká lettek. Csakhamar unalmas, méltatlan, ordináré érzékiességbe estek, a Sanninismusba, hogy ezután teljesen elaposodjanak, elbutuljanak. De akkor, abban a rövidtartamu nevezetes történelmi időszakban, amikor a szociális páthosz a politikát lerázva magosabb, etikai régiókba emelkedett, amikor a forradalom hullámai magukkal sodorták mindannyiukat, maguk alá temetve az árulkodó sakálokat, amikor a forradalom tüzeiben megtisztultak a lelkek és a parázsból az igaz szenvedély, az áldozatkészség és népszabadság messzevilágító lobogó lángjai csaptak föl s az egész művelt világ előtt egy magasztos színjáték folyt le — akkor más, egészen más embereket láttunk a történelem színpadán és a mi akkor történt egészen sajátos volt, páratlan a maga nemében. És annak a történelmi eseménynek hogy orosz leányok odadobták magukat uyers, részeg matrózoknak semmi kéze se volt a mindennapi közönséges ösztönhöz. A testi gyönyörök és a testi fájdalmak elnémultak a szabadság magasztos eszméje mellett. Az ő saraikból kerültek ki azok a lányok akik ha mégannyira is bálványozták kedvesüket, meggyilkolták abban a pillanatban, amikor észrevették, hogy kettős játékot játszik; ugyanazok a lányok akik nyugodtan, minden órában várták, hogy élethossziglan egy másfélméter hosszú és ugyanoly széles magánzárkába csukják őket, akik örömmel néztek elébe annak a pillanatnak, melyben „halotti ruhában a nyílt sírokhoz” vezetik őket, azt a pillanatot amikor a barrikádok elé szölitják őket, — hősi halált halni egy chiméráért: az orosz hazáért; ugyanazok a lányok, kik haláltosztó istennőkké váltak, hogy azután mosolygó arccal odanyujtsák fejüket a hőhérnak, orosz lányok — talán utolsó ivadékaik egy kihálófélben levő fajnak, melyet a fanatikus középkor nemzett.

És most, midőn ez a röpke, legendára emlékeztető időszak már a történelem méhében nyugszik, ama nagy napok mentőjét csak azok nem látják, akiknek minden java egy bagoly szelleme.

Személyi hír. Rudnyánszky György a szomszédos verbói kerületi orsz. képviselője a Ház jegyzője furdóhelyünkön való rövid tartozkodás után ma délután visszautazott Budapestre.

Képviselőtestületi közgyűlés. Póstyén község képviselőtestülete ma d. u. három órák a község háza nagytermében közgyűlést tart. A napirenden a következő tárgyak szerepelnek: Ungvári Vilmos, Majzsis Károly, Gajdosik János és Krivanek Gsbriella illetősége. A járványkórházra érkezett ajánlatok bemutatása és az erre vonatkozó szerződés megkötése. A vízvezeték tervezetének és költségvetésének előkészítésére vonatkozó szerződés bemutatá-

sa. A községi szervezési szabályrendelet némely szakaszának módosítása. A község háza hivatalos helyiségeinek kibővítése.

Ünnepély a létesítendő polgári iskola javára. A polgári iskola ügye, melyet társadalmunk egyhangu lelkesedéssel magáévá tett, ismét egy lépéssel előbbre haladt. Egy e célra alakult bizottság jövő hó 17-én husvét hétfőjén színelőadás-sal és kabaréval egybekötött táncmulatságot rendez a Royal nagytermében, melyet a furdóigazgatóság a kulturális célra való tekintettel, a világitást és fűtést is beleértve ingyen engedett át. A jegyek árusítása már eddig is szép eredménnyel járt, amennyiben a bizottság egyik legagilásabb tagja, Meisner Emil p. ú. biztos egymagában közel 1000 koronáért adott el jegyeket. Az előkészületekből ítélve az ünnepély rendkívül fényesnek és sikeresnek ígérkezik.

Új mezőgazdasági iparvasút. Schlesinger Richárd póstyéni, Szeszler Benő és Fuchs Jakab galgóczi nagybérlők egy 4 kilométer hosszú, Erdődy-major állomásból a dráhoóczi erdőbe vezető, keskenynyomtávú mezőgazdasági vasút építését tervezik. Miután a tervezett vasút Erdődy Imre gróf tulajdonát képező területet érint, az érdekeltek a napokban egy beadványt intéztek a grófhhoz, melyben az engedély megadását kérik.

Új orvosok. Mint értesülünk, a helybeli furdóorvosi kar legközelebb két új taggal meg fog szaporodni. Az illetők Havas dr. és Szörényi dr. Mindketten eddig Budapesten folytatták gyakorlatot. Az új orvosokkal együtt a kar 16 tagot fog számolni.

Betörők. Jártak f. hó 22-ről 23-ra virradó éjjel Mannheim Mór Deák Ferencz-utcai boltjában ahonnan több üveg rumot, fehérneműket és néhány korona készpénzt emeltek el. A tettesek az udvar felőli ablakon, melynek egyik tábláját benyomták s aztán belülről kinyitották, jutottak az üzletbe. A gyanu a környéken kóborló cigányok felé irányul.

Eljegyzés. Reiner Ödön kereskedő, eljegyezte Flaschner Róza kisasszonyt a Póstyéni Furdófürdőfürdő főkönyvelőjét özv. Flaschner Sándorné leányát Budapesten.

A község egymillióes kölcsöne ügyében a napokban itt járt egy fővárosi előkelő pénzügyész megbízottja, hogy a helyi viszonyokat közvetlenül tanulmányozva az intézetnek a látottokról és tapasztalatakról beszámoljon. A kiküldött Lellei János főjegyző és dr. Lellei Jenő ügyvéd által kalauzolva végigjárta furdóhelyünket s többek között a villamos telepet is alaposan szemügyre vette. Az intézet megbízottja mint értesülünk, elismerőleg nyilatkozott a látottak fölött s a lehető legkellemesebb impressiókkal hagyta el furdóhelyünket.

Állategészségügyi ellenőrző körút. A póstyéni járásban az 1911. évi állategészségügyi ellenőrző körút a következő utiterv szerint fog megtartatni: Március 27-én d. e. Nagykosztolány, d. u. Petőfalva; 28-án d. e. Radosóc, d. u. Nizsna; 29-én d. e. Zákostolány, d. u. Dráhoóc; április 3-án d. e. Sterusz. kocsin, d. u. Lancsár; 4-én d. e. Lopassó, d. u. Vattencz; 5-én d. e. Jókó; 7-én d. e. Ducó, Hübina, d. u. Moraván; 8-án d. e. Banka, Ratinóc, d. u. Szokolóc; 10-én d. e. Nagyörvistyé, d. u. Kisörvistyé; 11-én d. e. Bori, d. u. Rakovicz; 12-én d. e. Tyapkó, d. u. Vigvár; 13-án d. e. Póstyén, d. u. Kocuricz; 14-én d. e. Alsó-Dubován, d. u. Felső-Dubován.

Megvadult lovak. Menyhárd Mihály bércocsis földjéről hazafelé tartva; a Sztrizsenecz féle vendéglő előtt megállította szekereit s betért a vendéglőbe. Mialatt Menyhárd spricerének végére járt a lovak megbokrosodtak s örült szágúndozásukban nekimentek az I. sz. szivattyúháznak; melyet izzé-porrá törték. A megvadult lovakat csak nehezen lehetett megfékezni.

Váltót hamisított hogy fürdőbe mehessen. Magyar Pál vitányi (Zemplén-megye) lakos különös módját eszelte ki annak, hogy csúszós baját kikúrálhassa. Pénze nem lévén, váltót hamisított. Sógora nevére s az így felvett 1000 koronával egyenesen fürdőhelyünkre zónázott. Am a dolog rövidesen kitudódott és Magyarát alig néhány napi itt tartózkodás után a csendőrség le tartóztatta s Sátoraljauhelyre az ottani kir. ügyészség fogházába kísérte. Amikor letartóztatták még 670 koronát találtak nála.

Bűnös postakézbesítő. Barcsek Pál kézbesítő volt a nagysurányi postahivatalnál. Mint ilyen nyakra-főre rendelte a legkülönbözőbb tárgyakat bécsi és budapesti cégektől több nagysurányi kereskedő neve alatt. A mikor a küldemények megérkeztek, Barcsek kivette a tartalmukat s rongyokat, köveket, fadarabokat tett azok helyébe. A címzetek az ilyen általuk meg nem rendelt küldeményeket természetesen nem fogadták el, hanem visszamenesztették a feladó címére. Közül egy esztendeig folytatta a kézbesítő ezeket a bűnös üzemekeket, mig nem forró lett alatta a talaj s megszökött. Egy névtelen feljelentés folytán megtudta a nagysurányi csendőrség, hogy Barcsek Budapesten tartozkodik, mire két emberét felküldte a fővárosba akik a bűnös embert kinyomozták s letartóztatása után a nyitrai ügyészség fogházába szállították.

Törvénytörés.

Manipulált sör. Egy helybeli vendéglős panaszt emelt egyik szaktársa ellen aki állítólag azt híresztelte róla, hogy Salvator sör elnevezés alatt más kevésbé jó minőségű sörf mér ki vendéglőjében. A galgóczi kir. járásbíró előtt f. hó 21-én folytatott tárgyaláson panaszos bizonyítani nem tudván, a pert visszavonta.

Irodalom.

Budapesti Szemle. Az országnak ezt a legrégibb és legelőkelőbb revuejét a magyar tudományos akadémia megbízásából Berzeviczy Albert és Beöthy Zsolt közreműködésével szerkeszti Voinovich Géza. A Budapesti Szemle alapítása (1840) óta célja: tájékoztatni a magyar közönséget azon eszmékről, melyek világszerte foglalkoztatják a szellemeket; mintegy közvetítő kíván lenni egyfelől a szaktudomány és a művelt közönség, másfelől a hazai és a külföldi irodalom közt.

Foglalkozik a kulturális kérdésekkel, minő pl. az új egyetem állításának eszméje, melyről utolsó évfolyama is több cikket közölt Beöthy Zsolt, Riedl Frigyes és Grósz Emil tollából; a közoktatásról általában Kármán Mór-tól és Alexander Bernát-tól; társadalmi problémáinkkal, minő ez évfolyamban Concha Győző-nek a gentryről szóló cikke s Földes Béláé a szocializmus történetéből; foglalkozik továbbá gazdasági fejlődésünk nagy kérdéseivel, minők pl. a készízetés, miről Székely Ferenc írt, s az ipari hitel kérdése, a mit Matlekovits Sándor fejtegetett.

Közül történelmi értekezéseket és essayket, ez évfolyamban Wlassics Gyula, Fraknoi Vilmos, Angyal Dávid, Wertheimer Edé, Takács Sándor tollából; közjogi fejtegetéseket, mint ez évfolyam Magyarország és Ausztria viszonyáról Réz Mihálytól, a bosnyák alkotmányról Szokolay Kornéltól; a finn és orosz kérdés megvilágításáról Nevanlinna finn tudósról, tanulmányokat a jog köréből, többek közt Balogh Jenő és Schwarcz Gusztáv tollából.

Figyelemmel kíséri s ismerteti a fontosabb haladást az orvosi és természettudományok terén, a nagyobb közönségnek is érthető előadásban. E téren közreműködtek:

Ilosvay Lajos, Grósz Emil, Székely Ágoston, Schächter Miksa, Verebély Tibor, Zemplén Győző, Mikola Sándor stb.

Művészeti és irodalomtörténeti essayket legművészeiből iróinktól közöl, így az utolsó évfolyam Berzeviczy Albert-től a történelmi tájképről, Katona Lajos-tól a népköltésről, Riedl Frigyes-től Gyulai Pál-tól, Négyesy László-tól a magyar irodalom kezdeteiről, Váczy János-tól Kazinczyról.

Szemmel tartja a külföldi irodalmi és tudományos mozgalmakat; a német irodalom köréből Heinrich Gusztáv-tól közölt tanulmányokat és ismertetéseket, a francia művekről (pl. az ez év elején megjelent *Chantecler*-ről) Haraszti Gyula-tól, Sully Prudhomme-ról Ferenczi Zoltán-tól; olaszokról Rádó Antal-tól.

Szépiroink közül Mikszáth, Herczeg Gárdonyi, Berzók, Jakab Ödön működtek közre az évfolyamban; költőink és műfordítóink közül Lévy József, Vargha Gyula, Kozma Andor, Ábrányi Emil, Rádó Antal, Csengeri János, Hegedüs István.

Szomle-rovata a hazai és külföldi legújabb eseményeket és jelenségeket kíséri figyelemmel, minden téren; tárgyalta többek közt: az angol felsőház reformját, II. Lipót törekvéseit a Congó-államban, a görög válságot, a spanyolországi forrongást, kereskedelmi szerződéseinket a Bálkannal, a választójog reformjának tervezetét; alkalmi visszamelekezéseket közölt Arany János-ról (Beöthy Zsolt-tól), stb. Brassai Sámuel-re (Concha Győző-től), Gyulai Pál-ról (Haraszti Gyula-tól) stb. Ismertette a Nobel-díjazottak nyerteseinek érdemeit, halála alkalmából Björnson (Farkas Zoltán), Tolstoj és Mark Twain (Yolland Artúr) s Székely Bertalan (Divald Kornél) munkásságát; irodalmunk újabb irányait és törekvéseit (Beöthy Zsolt); újabb fontos ókori leleteket, a kiválóbb zenei újításokat (Molnár Géza és Kern Aurél). Allandóan ismerteti és bírálja a képzőművészeti tárlatokat s a színházak jobb újításait.

Az értesítő-rovat az újabbban megjelent magyar s jelésebb külföldi művek ismertetését adja, szépirodalmi, politikai s tudományos munkáikat egyaránt.

E rovatokban a már említettek kivül közreműködtek: Heinrich Gusztáv, Goldziher Ignác, Marczali Henrik, Sebestyén Gyula, Erődy Béla, Császár Elemér, Meller Simon, Sebestyén Károly, Papp Ferenc, Vámbéry Rusztem, Láng Nándor, Zemplén Győző, Papp-Szász Tamás, Gyulai Ágost, König György, Karl Lajos, Bán Aladár, Halász Gyula, Nagy József, Mikola Sándor stb. stb.

A Budapesti Szemle évenként tizenkét 10 íves füzetben jelenik meg, minden hó 1-ső napján egy füzet.

A **Vasárnapi Ujság**, március 26-iki száma szép és érdekes képekben közli az új püspökök arcképeit, képeket a hírlapírók nyugdíjintézetének jubiláris üléséről, mexikói képekből igen érdekes sorozatot. Garay Ákos egy szép rajzát, képeket a Nemzeti Szalon grafikai kiállításáról, Pásztor Árpád cikkeit és fényképeit világhírű utjából a japán színházról, stb. Szépirodalmi olvasmányok: Rákosi Viktor regénye, Szemere György novellája, Haraszthy Lajos és Lányi Viktor versei, Marcelle Tinayre franciából fordított regénye. Egyéb közlemények: az 1811-ben devalvált bankok képei, cikkel a devalvációról, tárczák a hétről s a rendes heti rovatok: Irodalom és művészet, sakkjáték stb. — A **Vasárnapi Ujság** előfizetési ára negyedévre **öt korona**, a **Világkrónika**-val együtt **hat korona**. Megrendelhető a **Vasárnapi Ujság** kiadójaválatában (Budapest, IV. ker., Egyetem-utca 4. szám). Ugyanítt megrendelhető a **Képes Néplap**, a legelőkelőbb ujság a magyar nép számára, félévre **két korona 40 fillér**.

Meine Dame.

An unseren Frauen wird viel herumgedoktert. Jetzt sollen sie auch noch Hosen bekommen, soweit sie sie nicht schon anhaben. Wollen denn die Reformen gar kein Ende nehmen? Und soll mit dem Rock auch noch das letzte fallen, was den Mann vom Weibe trennt? Wenn das so weiter geht, wird man schliesslich nur noch aus der Form der Anrede ersehen können, ob man es mit einem männlichen oder weiblichen Zeitgenossen zu tun hat. Aber auch hier stehen Umwälzungen bevor, und die Damen, denen keine Fassung heilig ist, wenn sie eine Weile in Mode waren, wollen nun auch noch die *façon de parler* einer gründlichen Aenderung unterziehen.

Sie wollen die gnädige Frau und das gnädige Fräulein aus der Welt schaffen. Sie sehen nicht ein, weshalb jeder Angestellte wissen muss, ob sie verheiratet sind oder nicht. Was hat — so fragen sie — die Besorgung von einem Meter Seide mit unserem Personenstand zu schaffen? Wenn ein Mann etwas besorgt, so wagt kein Mensch, die Frage anzuschneiden. Die Anrede *mein Herr* deckt Verheiratete und Ledige. Aber jeder Kommiss führt sich berechtigt, in den Wunden älterer Jungfrauen zu wühlen, indem er sie *Fräulein* tituliert, während er andererseits nur zu oft die bereits zur Ehefrau Avancierte durch dieselbe Anrede in die zweite Klasse des Personenstandes zurückversetzt.

Muss das sein? so fragen unsere Reformer, und ist es so unbedingt nötig, das jeder, der mit einer Dame geschäftlich, gesellschaftlich oder sonstwie vorübergehend zu tun hat, sich zunächst einmal darüber klar wird, ob sie noch zu haben ist oder nicht?

Nein: das muss nicht sein, lautet ihre Antwort, und — man mag über Hosen denken, wie man will — in diesem Punkte wird man ihnen recht geben. Die Möglichkeit einer gleichmässigen Anrede für Verheiratete und Unverheiratete wäre unbedingt angezeigt. Man komme mir nicht mit meiner Gnädigen. Meine Gnädige ist die reine Verlegenheit, mehr Ausrede als Anrede, und offenbart die ganze Hilflosigkeit des Sprechers, der mitten im besten abbricht und die Frau lieber herunterschluckt, als dass er sich durch ihren Gebrauch an falscher Stelle eine Blöße gibt. Meine Gnädige ist aber auch purer Unsinn. Denn wo steckt schliesslich die Gnade, und was soll diese abgeschmackte Wendung im Verkehr gleichstehender Menschen?

Die Schweden haben diese dunkle Frage in ihrer ganzen Tiefe erfasst. Sie leuchten uns voran — dafür sind es eben Schweden — und haben beschlossen, alle weiblichen Schweden einfach *Meine Frau!* zu nennen. Nun, das ist eine Lösung, die sich hören lässt, Aber passt sie auch auf unsere Verhältnisse? Unter meine Frau versteht man hierzulande immer nur die eigene, und es könnte doch leicht zu Verwechslungen führen, wenn der Sprachgebrauch mit dieser Tradition brechen und aus meiner Frau eine Allerweitsfrau machen wollte.

Lassen wir uns also durch die Schweden nicht blenden, und suchen wir unser Licht lieber an den eigenen Schachteln zu entzünden. Halten wir uns an die würdigen Matronen, die auf den Märkten ihren Stand haben und die Blicke der vorübergehenden Frauen und Fräulein auf sich lenken, indem sie ihnen zurufen: *Was soll's den sein, meine Dame?*

Diese bescheidene Redeblume, die — wie ein Veilchen im verborgenen — zwischen Grünkraut und Eiern uns erwuchs, sollte sie vielleicht die Lösung des Problems enthalten? Meine Dame verpflichtet zu nichts; meine Dame ist immer richtig; meine Dame vermeidet diskret die Aufrollung der Familienfrage, denn meine Dame kann sowohl ein Mädchen als auch eine Frau sein. Nur keine falsche Scham. Genieren wir uns nicht, von den Wackeren, die uns bisher nur Gemüse und Obst beschert haben, auch einmal eine Verbesserung der Umgangsformen entgegenzunehmen.

Der Pluralis ist ja schon längst Gemeingut der Nation geworden. Wenn man aber eine Mehrzahl von Frauen und Jungfrauen meine Damen anredet, warum soll nicht in Läden und Salons für das Einzelwesen der Singularis am Platze sein? Nicht wahr, meine Dame?

Dr. Ix.

Die Gemeinderepräsentanz hält heute nachmittags 3 Uhr im grossen Saale des Gemeindehauses eine ausserordentliche Generalversammlung. Die wichtigeren Punkte der Tagesordnung sind: Vorlage der in Sachen des Epidemiespitals eingelaufenen Anbote; Abschliessung des Bau-Vertrages. Vorlage des Vertrages betreffend die Vorbereitung der Pläne und Kostenvorschläge zur Wasserleitung. Änderung einzelner Abschnitte des neuen Gemeindestatutes.

Zugunsten der Bürgerschule die zu Beginn des nächsten Schuljahres eröffnet werden soll, findet Ostermontag im grossen Saal des Grand Hotel Royal eine Dilettanten-Vorstellung statt, der sich eine Tanzunterhaltung anschliesst. Aus den Vorbereitungen zu schliessen dürfte sich die Veranstaltung, für die in den weitesten Kreisen unseres Kurortes sowohl, als auch in der Umgebung reges Interesse bekundet wird, zu einem hervorragenden Ereignis emporschwingen. Aus dem Vorverkauf der Billets sind dem kulturellen Zwecke schon bisher nahezu 1000 Kronen zugeflossen. Das ausführliche Programm des Abends werden wir in der nächsten Nummer unseres Blattes veröffentlichen.

Neue Ärzte. Das Ärztecorsp unseres Kurortes erfährt wieder einen Zuwachs. Die angehenden Mitglieder des Corps sind die Herren Dr. Havas und dr. Szörényi, beide aus Budapest. Die neuen Ärzte denken ihre Praxis in Pöstyén schon demnächst aufzunehmen.

Scheugewordene Pferde. Der Landwirt und Mietwageneigentümer Menyhárt Mihály machte auf dem Heimwege von seinem Felde vor dem Gasthofe Sztrizecz halt, liess Pferde und Wagen sich selbst überlassen und „kehrte ein“. Er mochte etwa den dritten „Spritzer“ bestellt haben, als die Pferde plötzlich scheu wurden und in rasendem Galopp davonjagten. Erst nachdem die schäumenden Tiere das Holzgerippe des Pumpenhäuschens No. 1. auf der Elisabethstrasse vollständig zertrümmert hatten, gelang es Passanten die wutschnaubenden Pferde zu bewältigen. Eine exemplarische Strafe wäre hier am Platze umsomehr, als es nur einem glücklichen Zufall zu verdanken ist, dass sich infolge dieses fahrlässigen Leichtsinnes, kein grösseres, das Menschenleben gefährdende Unglück ereignet hat.

Eine bequeme Art zur Beschaffung der zu seiner Kur benötigten Kosten, wählte der Vitányer Landwirt Paul Magyar. Er fälschte auf den Namen seines Bruders Johann einen Wechsel in der Höhe von 1000 Kronen, behob das Geld und löste ein Billet nach Pöstyén. Doch erlitt die Kur, der er hier oblag, schon nach dem 5-ten Bade eine unfreiwillige Unterbrechung, da er Dank der Gensdarmrie die ihn hier ausforschte, statt des gastlichen Schlamm-bades mit einer ungaslichen Zelle des Gefängnisses der Sátoraljuhelyer Staatsanwaltschaft, der er eingeliefert wurde, vorlieb nehmen musste. Bei seiner Verhaftung wurden nur mehr 670 Kronen vorgefunden.

Eine neue landwirtschaftliche Industriebahn soll in der Gemarkung unseres Kurortes demnächst ins Leben gerufen werden. Das Projekt umfasst in einer Länge von 4 Kilometern die Strecke Erdödy-major — Drahočzer Waldungen.

Einbruchsdiebstahl. In den in der Deák Ferecz-utca gelegenen Laden des Mór Mannheimer wurde Mittwoch den 22-ten d. nachts eingebrochen. Die Täter drangen durch ein auf den Hof führendes Fenster, dessen Scheiben sie eingedrückt ins Lokal und entwendeten mehrere Flaschen Rhum, Weisswäsche und einige Kronen Baargeld. Den Einbruch dürften vagabundierende Zigeuner begangen haben. Die Gensdarmrie recherchiert.

::: SAJÁT KÉSZITMÉNYŰ :::
HÁZIIPARCIKKEK
NAGYBAN ÉS KICSINYBEN

STEINER ÁRMIN
HÁZIIPAR CIKKEK KIVITELI HÁZA
PÖSTYÉN ERZSÉBET ÚT.

::: OBERUNGARISCHE :::
HAUSINDUSTRIE-ARTIKEL
EIGENER ERZEUGUNG

ÁRMIN STEINER
EXPORTHAUS OBERUNGAR. HAUSINDUSTRIE-ARTIKEL.
PÖSTYÉN ERZSÉBET ÚT

Egy okos fej

elsajátítja azon vivmányokat, melyekkel a tápszermébia a házi-asszonyt megajándékozta.

Dr. Oetker sütőpora á 12 f. élesztő pot-lásául szolgál, mellyel kuglófokat, jünzi és más egyéb tortákat, valamint mindenemü süteményeket és tésztákat lazábbakká, nagyob-bakká, jobb ízűvé és könnyebben emész-tetővé tesz.

Dr. Oetker pudingpora á 12 f. tejjel főz-ze, gyermekeknek és felnötteknek csontot képző, nagyszerű és olcsó utóeledelt nyújt.

Dr. Oetker vanillinczakra á 12 f. csoko-ládé, tea, puding, tej, mártás és crème va-nillirózására szolgál és teljesen pótolja a drága vanillia-csövet. Egy csomag tartalma 2-3 jo vauillia-csőnek felel meg.

Kimerítő használati utasítás minden csomagon. Kapha-tó minden élelmiszer üzletben, valamint drogériában. Vények ingyen.

Dr. OETKER, Baden-Wien.

Kaufet

nichts anderes gegen

Husten

Heiserkeit, Katarrh und Ver-schleimung, Krampf-u. Keuch-husten, als die feinschmeckenden

Kaiser's Brust-Caramellen

mit den „Drei Tannen“

5900 not. begl. Zeugn. v. Aerzten u. Privaten

verbürgen den sicheren Erfolg.

Packet 20 und 40 Heller.

Dose 60 Heller. Zu haben

bei Josef Meth, Apoth. z. Heil.

Josef in Pöstyén. G. Emanuel

Salvator Apotheke in Pöstyén.

TÁVIRAT! Eddig még nem létezett!

1500 kor. értékű ajándékot és készpénzt osztunk szét!

A kép megfejtői részére kitűztük fenti összeget. Minden-ki aki a kalmárt megtalálja és átfesti kap 20 kor. értékű férfi-vagy női órát vagy 15 kor.-t készpénzben. Föltétel, hogy minden beküldő megrendeli a kitűző „Fortuna“-imit. aranylán-cot és az érte járó 1 kor. 75 fill. levélbélygekben mellékli. A meg-oldások beküldése után mindjárt kezdetét veszi a díjak kiosztása. Küldemények a következő helyre címzendők; Patria-Zentrale A. Seifert, Wien, VII. Naubaugassa 39.

Név..... hely..... utca.....

Házeladás

Betegség miatt jó forgalmu helyen el-adó egy ház fűszertüzlettel és dohánytözsdével

Pöstyén, Kossuth La-jos-ut 42sz.-a.

BEL- ÉS KULFÖLDI HIRLA-POK ÉS FOLYÓIRAIOK ERE-DETI ÁRAKON MEGRENDEL-HETŐK: FÖLDES HIRLAP IRODAJÁBAN, PÖSTYÉN, ER-ZSÉBET UT 74. (HIDAK KÖZT). A LAPOKAT AZ EGYES KIADÓHIVATALOK KÖZVETLENÜL, POSTA UT-JÁN KÜLDIK MEG AZ ELŐ-FIZETŐKNEK. ○ ○ ○

MÉLTÓZTASSÉK

egy próbarendelés révén meggyőződést szerezni arról, hogy a műhelyemben készült cipők elegáns, divatos forma, a bőr kitűnő minősége, tartósság, komól és mégis feszes kivitel tekintetében fölülmulhatlanok Dúsan felszerelt raktárt tartok francia és amerikai cipőkben. Tenniszcipőkben és vadászcipőkben. Estélyi és egyéb alkalmi cipők. Hygienikus gyermekcipők. Prima minőségű sárcipők. *Külön orthopéd. osztály.* Eredeti Prof. Hoffa-féle lúdtalpbetétek. Gummisarkok. Kitűnő minőségű cipőkrémek. *Számos kitüntetési érem. Sok száz elismerő levél. SCHULCZ cipészüzlete a Fürdőszálló mellett.*

„Pöstyéni Ujság“-ot

Pöstyénben és Pöstyén környékén sok ezer ember olvassa.

A „Pöstyéni Ujság“ tehát kitűnő hirdetői organum. Ha házáat, vagy telkét el akarja adni, ha ilyet venni akar, ha lakást keres vagy kiadó lakása van:

Hirdessen

a „Pöstyéni

Ujság“-ban!

Ha érdekli

fáradjon üzletembe s győződjék meg róla hogy csakugyan

olcsóbb vagyok bárkinél

Raktáron tartok: minden fajtájú rudvasat, bádogot, öntött vasárukat, épületvasalásokat, fedőlemezeket, izolirlemezeket, és kátrányozott papirlemezt. Nagy választék konyhai cikkekben: m. balancmérleg, nikkel- és email edényekben, ugyszintén fegyverekben, gazdasági gépekben, festékekben és olajokban, üveg-, porcellán- és lámpaárukban. Gazdasági gépek.

Weisz Emánuel, Pöstyén

vas-, ércz- és gépkereskedés.

ERZSÉBET ÚT 17.

A „Felvidéki parcellázó és gazdasági bank“

részvénytársaság NYITRA székhelyvel

Vásárol saját számlájára ingatlanokat parcellázás és egészbeni továbbadás céljából. Elfogad megbízásokat parcellázások keresztüvitelére haszonrészesezés vagy meghatározott összeg fejében birtokeladásokat és vételket. Vásárol erdőterületeket kihasználásra vagy bárminemű épület-, mű és tűzifát. Elvállal haszonbérleteket albérleti joggal. Felvállal gőzkeszánásokat. Saját és bérelt bányából szállít meder és zuzott kavicsot, építő homokot, coulét, terméskövet, aszfalt és beton anyagot. — Ügynöki közbenjárás megállapodás szerint lesz díjazva.

Részletes felvilágosításokkal készségesen szolgál a bank igazgatósága NYITRÁN

A butorvásárló-n. é. közönség szives figyelmét felhívom
Pöstyén, Ferencz József út 16. sz. a levő

Butorkészletem

megtekintésére, hol a mai kor igényeinek megfelelő összes lakásberendezési tárgyak jutányos áron beszerezhetők — javításokat, átalakításokat, képkerekezéseket olcsón eszközölök.

Weszely Gyula
butor asztalos.

GYÓGYSZERTÁR

A SZT. JÓZSEFHEZ.

Pöstyén, Ferencz József út 25.

Gyógyborok, ásványvizek, gyógyszerkülönlegességek, kötszerek és gummiáruk. Vér-, köpet- és vizeletvizsgálatok.

RYMPLER V.

SZOBRÁSZ ÉS HATÓSÁGILAG
VIZSGÁZOTT KÓFARAGÓ-
MESTER

A szobrász- és kőfaragótanfolyam végzett növendéke.

PÖSTYÉN Kossuth Lajos út 7.

SIRKÖVEK gránitból, syenitből, márványból, és homokkőből.

Mindennemű a szobrászat körébe vágó munkák.

V. RYMPLER

BILDHAUER U. BEHÖRDL. GEPRÜFTER STEINMETZMEISTER

Absolvent des Meisterkurses für Bildhauerei und Steinmetzarbeit.

PÖSTYÉN Kossuth Lajos út 7.

GRABSTEINE aus Marmor, Syenit, Granit und Sandstein. Sämtliche ins Bildhauerfach schlagende Arbeiten.